

Nordjysk Bicycle Club, Frederikshavn

Klubtur til Harzen den 13. – 16. september 2007

Skrevet af: Henrik Holmberg

Harzen – ikke kun for pensionister

Der rynkes på næsen hvis man fortæller man skal til Harzen. Der associeres automatisk til busture for pensionister til et halvkedeligt område, som skulle være et levn fra før muren faldt.

I Frederikshavn var vi nu en flok motionscyklister der vil det anderledes. Vi vil mane rygtet til jorden og det syntes vi bestemt vi har gjort. En tur til Harzen kan også være en moderne ferie bestående af hurtig og effektiv transport ved hjælp af nye køretøjer udstyret med GPS, krydret med nogle dages ekstremsport i fantastiske omgivelser, hvor du virkelig kommer tæt på dine indre ressourcer og naturens storhed.

Torsdag morgen kl. 8:00 sharp var følgebilen pakket til bristepunktet med alskens moderne udstyr indenfor motionscykling. Det var som sædvanligt Hans Ole og Bo, der med uhørt præcision fik placeret alt nødvendigt grej i Vivaroen. Carbonrammer, med Compact Kanksæt, specialhjul og cykelcomputere med kadence og højdemålere, jo jo materialet er i orden. De næste par dage skulle så vise om motorerne var toptunede, eller om der

visse steder var lidt støv på ventilerne.

Udfordringen bestod i 3 ture i Harzens bjerge, nemlig 143 km fredag, 101 km lørdag og en 51 km tur søndag formiddag. I alt skulle der køres ca. 4000 meter op i luften.

I private biler strøg vi sydover. Efter et par timer samledes på Ejer Bavnehøj til en tår formiddagskaffe, hvorefter "løbet" blev givet frit til Hohegeiss i det sydlige Harzen. Udenlandstelfonien nåede lige at blive aktiveret inden grænsen, for moderne cykeludstyr indbefatter selvfølgelig også mobiltelefon, så følgebil kan kontaktes. Kun afbrudt af et enkelt pitstop i det tyske nåede de fleste, trods stenslag og punkteringer frem til Landhaus Dicke Tanne omkring kl. 16 torsdag eftermiddag.

Indchecking blev lidt af en prøvelse idet arrangørens tyske er ret begrænset. F.eks. hvad pokker hedder en madpakke på tysk. "Ein Später früstücker metgebringen", den fangede "das mädchen" dog med det samme og tolkede "Lunchpaket".

Værelserne var ok, vore dyrebare cykler blev anbragt i den private garage og vi fandt hurtigt hotellets solterasse, "Wer man grosse bier bestellen können". Vi nød udsigten og vejret, mens vi ventede på den sidste bil skulle ankomme. Det tog lidt tid for Martin, Henrik og konerne som havde valgt lidt Seightseeing i Claustall Zellerfeld, som lå lidt af vejen til Hohegeiss.

Dagen afsluttedes med en 3 retters menu, hvorefter specielt Knud underholdt med højlydte løgnehistorier. Mange var spændt på om Knud ville være ligeså langt fremme i skoene fredag og lørdag aften. Det kan vi allerede afsløre nu - det var han ikke.

Nordjysk Bicycle Club, Frederikshavn

Klubtur til Harzen den 13. – 16. september 2007

Skrevet af: Henrik Holmberg

Fødselsdag og flot vejr.

Til morgenmaden sang vi "I dag er det Per Wilkes fødselsdag". Denne fredag morgen var luften i Harzens bjerge som i en dybfryser, kold og stillestående. Det karakteriske lyd af klaprende cykelsko på asfalten blandet lyden af indklik i pedaler og forventningsfuld småsnakken om dagens strabadser kunne høres vidt omkring. Idyllen blev afbrudt af et par eder om et fladt baghjul. Næste hændelse var en mand i asfalten, samt en sprængt kæde. Med ca. 30 minutters forsinkelse kom vi dog endelig af sted. Første punkt på ruten hed Braunlage.

Efter en lang sej stigning, i øvrigt på motortrafikvej op mod Tofthaus, skal jeg da lige love for der kom vind på snuden ned mod Altenau. Computeren viste 74 km i timen, følelsen af at køre rutschebane var der på den 4-5 km lange nedkørsel. Herefter gik det i mere roligt tempo langs de smukke søer nord for Clausthal Zellerfeld.

De medbragte "lunchpakket" blev fortæret på en rasteplass ved dæmningen over Sösestausee. Indholdet var ok, med Sandwich, kildevand, en lille slik, dog var æblerne en smule hullede. Efter 70 km er folk heldigvis sultne så det meste blev spist, medens vi nød det gode vejr og den flotte udsigt over vandet.

Efter frokosten gik turen til Ostersee, hvorefter dagens flade stykke til Bad Herzberg blev overstået. Herfra skulle vi til Sieber og St. Andreasberg, men vejen var spærret pga. vejarbejde. Heldigvis viste det sig at det ikke gjaldt cykler, hvorfor vi kunne smutte omkring vejarbejdet. Vi fik også lov til at køre følgebilen forbi af de flinke vejarbejdere.

Så røg vi direkte op i himlen.

Nu skulle hestene så slippes løs. Den ca. 15 km lange stigning var turens første, så derfor blev "løbet" givet frit. Der blev virkelig lurpasset, så for at få lidt gang i løjernerne sendte jeg en hare ud, så der var noget at køre efter. Det hjalp. Snart kom en 5-6 stykker susende forbi og lidt efter et par stykker mere. Undertegnede tog den herefter lidt med ro og slog følgeskab med Rene. Vi fik et stykke oppe kontakt med formanden der var blevet lidt svedig i forsøget på at hænge på "de hurtige". Stigningen blev stejlere og mere kurvet og sveden piblede vel efterhånden på de fleste. Den sidste kilometer til T-krydset gik dog nedad, igen i små skarpe kurver, en rigtig fed nedkørsel. Indenfor for ca. 10 minutter var alle igen samlede og vi trillede op mod St. Andreasberg.

Skiltet sagde 18 % men det så nu ikke så slemt ud da vi kikkede op af vejen, men så kom man rundt i svinget, uha så skal jeg da lige love for at asfalten bare gik ret op i himlen. Et par enkelte måtte kapitulere, mens resten nærmest euforiske nåede toppen, så snakken gik lystigt og man fornemmede nærmest en lettelse over en godt overstået udfordring.

Nordjysk Bicycle Club, Frederikshavn

Klubtur til Harzen den 13. – 16. september 2007

Skrevet af: Henrik Holmberg

Herefter delte vi som planlagt i 2 hold. Hold 2 blev grundigt instrueret i hvordan de kom den direkte vej hjem. På vej ud af byen skulle de dreje til højre, men de missede den og endte derfor med at få den skrappe stigning op til Sonnenberg. Hold 1 kørte planmæssigt ned mod Bad Lauterberg for at få endnu en lang opkørsel op mod. En hård omgang hvor Messerschmidten selv gav udtryk for at være en smule vingskudt. Hjemme på hotellet igen, så deltagere fra hold 2 noget slatne ud, det hjalp dog gevaldigt på humøret da vi fandt ud af at hold 2 faktisk havde kørt flest højdemeter. Hatten af for drengene der klarede alle dagens strabadser.

Vi samledes hurtigt på solterrassen og fik bestilt en omgang "Grosse bier". Da Knud endelig ankom, så han så træt ud at han omgående fik tilnavnet "Der Alte".

Den nordjyske humor havde servitricen på hotellet lidt svær ved at forstå sådan generelt, men denne aften blev hun helt rundforvirret. Selskabet havde købt nogle fine gaver til undertegnede, som tak for arrangementet. Da servitricen pegede på gaverne og spurgte mig om "Geburtstag" og da jeg så pegede ned på Wilcke og sagde "Nein Das Per" fattede hun ikke en meter, hun så ud til at tænke "Underlig dansk tradition".

Bjergbestigning på jernhest.

Lørdag morgen var også lidt småkold og vinden susede lidt mere i træerne. Dagens dont, bestod af ca. 40 km transport til dagens udfordring Brocken. Det tyske navn for det vi herhjemme kalder Bloksbjerg. Her skulle vi op i 1142 meters højde ad en mere end halvdårlig fredet skovvej. Turen dertil foregik stille og roligt i lidt med og sidevind gennem et smukt landskab i den østlige del af Harzen. Her var knap så meget skov og knap så store stigninger. Vi havde for øvrigt fået følgeskab af et par Københavnerne, som vi mødte dagen før på hotellet. De havde som de sagde "Kopieret vores tur". De havde fundet beskrivelserne på vores hjemmeside og tænkt sådan en tur ville de på. De troede vi havde været dernede i 2006 og var derfor noget forundrede over at møde os på stedet. Men dejligt at også andre kan få glæde af vores hjemmeside og idéer.

I byen "Drei Ahnen Hohne" drejede vi til venstre og herfra begyndte vi så småt at køre opad. Vi samledes på parkeringspladsen i Schierke, hvorfra dagens opkørsel rigtigt startede. Det var åbenbart byfest for vejen var spærret af store brandbiler, der sprøjtede vand og skum og der var hoppeborgere sat op. Vi fik og da snoet udenom og begyndte turen op gennem skoven på asfalt der må betegnes som værende ujævn. Efter ca. 40-45 minutter stod vi på toppen og kunne se hele vejen rundt. De fleste søgte dog i læ ved bygningen idet vinden var temmelig hård og meget kold. Efter ca. 10 minutter var de fleste samlede, et hurtigt gruppebillede blev taget og så gik det ellers Zigzag ned gennem menneskemængden på bjerget. De fleste af alle disse mennesker var formodentlig taget til toppen med det gamle damplokomotiv, hvis endestation ligger 100 m fra toppen.

Turen ned var en rigtig bumletur, der blev forceret i motocross-stil. Det tog vel 20-25 minutter før vi igen var samlet i Schierke. Gensynsglæden med følgebilen var stor, idet der deri lå en bunke tæpper som folk hurtigt blev

Nordjysk Bicycle Club, Frederikshavn

Klubtur til Harzen den 13. – 16. september 2007

Skrevet af: Henrik Holmberg

pakket ind i. Enkelte gik endda så vidt, at de lå i ske under tæpperne. Frokosten blev indtaget og da der blev blæst til afgang var en hel flok inde i den lokale cafe, for at drikke varm kakao ???.

På en 12% nedkørsel mod Elend fik formandens Williers pludselig Parkinson. Jeg troede først Peter legede, men da jeg så hans meget anstrengte udtryk i ansigtet blev jeg klar over at det var cyklen der havde magten. Heldigvis fik han styr på den, men det var vist lidt af en forskrækkelse. Herefter kørte vi igen østpå mod Rübeland, hvor der var en rigtig flot opkørsel, til en opdæmmed sø. Et fantastisk flot område.

Nogen var efterhånden lidt slidte, så derfor satte vi et roligt tempo hjemover, i den lette modvind. Pludselig var en hel flok drejet til venstre fordi de havde set et skilt hvorpå der stod Hohegeiss. Her måtte turføreren i en meget bestemt tone sige "Vi følger ruten" for at få folk på rette vej. De sidste kilometer, som for øvrigt ikke var længere en "smutvejen" foregik på en gammel grænsevej op til Hohegeiss. Den var lidt svær at finde. Vi var lige

ude og kikke på lidt grusvej, før vi kom på sporet.

Vel hjemme ved hotellet blev det til en lille forfriskning i græsset nedenfor hotellet. Det havde endnu engang været en flot og udfordrende tur, som alle klarede i fin stil. Ingen uheld ingen punkteringer, bare dejligt.

Efter et solidt aftensmåltid tog vi afsked med servitricen og hendes "Deckensystem". Nogen fik en øl inden de gik op i den lokale rygesalon hos Peter og Knud. En god håndfyld gæve nordjyder lod sig underholde af "bankmanden" er med usvigelig sikkerhed styrede sjowet trods det han lå i sin seng, pakket godt ned under dynen.

De fleste var med på den lille halvdagstur søndag morgen. Ca 50 kilometer skulle forceres og starten var som at køre ned i en dybfryser. De første 10 kilometer gik bare nedad i skyggesiden af bjergene. Alle fik dog hurtigt varmen da vi begyndte på dagens lange opstigning op mod Braunlage. Nogle af drengene fik da også leget lidt cykelløb, men jeg tror det stort set blev uafgjort. De var så ivrige at Jacob på et tidspunkt missede et ellers tydeligt annonceret højresving, hvorfor Brian måtte på jagt efter ham. De fik sig en ekstra lille stigning på den konto.

De sidste kilometer hjem gik for flestes vedkommende i roligt tempo. Efter hjemkomsten blev der pakket og timingen var perfekt. Kl. 12.55 var alle klar og kl. 13.00 spiste vi den afsluttende frokost på hotellet. Ca. ½ time senere var vi på vej hjemover. Her led turguiden imidlertid den tort at formanden stolede mere på den elektroniske GPS-kvindestemme da hun sagde "Drej til Højre" mod Goslar. Vi fik selvfølgelig set lidt mere af Tyskland på denne måde.

Resumé:

Dag 1 - 141 km, Dag 2 - 106 km og Dag 3 - 49 km, Ingen regn, ingen punkteringer, kun gode oplevelser.